

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11EK/417/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119246143
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Timko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119246143.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: A. M. L., M. R. XXA, XXX X L., J.: L., A., P. U., P. X, XXX XX K.-A. M., T.: XXXXXXXX, proti povinnému: A. O. O., Q..A., M. G. XX/a, XXX XX K., T.: XXXXXXXX, o vymoženie 350000000 CZK s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Romanom Vozárom, so sídlom exekútorského úradu: Karloveská 6C, 84000 Bratislava, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje.
- II. Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.
- III. Oprávnený je povinný nahradíť súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15.03.2018 domáhal od povinného vymoženiu sumy 350000000 CZK s príslušenstvom na podklade Zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37Zm/415/1999 zo dňa 17.5.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 37Zm/415/1999 zo dňa 21.6.2017 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/16/2017 zo dňa 22.11.2018 (ďalej len ako „exekučný titul“).
2. Exekučný súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh vydal dňa 09.05.2019 pod sp. zn. 11EK/417/2019 (ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119246143.1) poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Romanovi Vozárovi, so sídlom exekútorského úradu Karloveská 6C, 84000 Bratislava (ďalej len ako „súdny exekútor“).
3. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 09. 05. 2019 sa začala exekúcia.
4. Po začatí exekúcie súd z vlastnej činnosti zistil, že exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, pri ktorom oprávnený v čase podania návrhu neosvedčil jeho vykonateľnosť predložením doložky vykonateľnosti.
5. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.
6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

13. Súd ďalej konštatuje, že Exekučný poriadok v ustanoveniach § 61k a § 61l upravujúcich zastavenie exekúcie súdom na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy výslovne neuvádza, že súd môže exekúcie zastaviť aj z úradnej povinnosti (ex officio). Súd ale zastáva názor, že právny predpis vrátane jeho jednotlivých ustanovení je povinný vykladať v súlade s jeho zmyslom a účelom. Exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný v priebehu celého exekučného konania skúmať, či sú splnené všetky zákonné predpoklady na vykonanie exekúcie. V prípade, ak v konaní zistí, že je tu dôvod, pre ktorý mal súd návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, teda dôvod, ktorý mal súd zistiť z návrhu a jeho príloh, zastavenie exekučného konania ex officio je prejavom zodpovednosti súdu za zákonné vedenie exekučného konania od jeho začiatku až po jeho právoplatné skončenie. Opačný výklad by znamenal, že exekučný súd je iba štatistom, ktorý môže do exekučného konania zasiahnuť len na základe návrhu účastníka konania, pričom však jednou z hlavných úloh súdnej sústavy je budovanie dôvery v chod spravodlivosti, v právnú istotu a v predvídateľnosť práva vôbec. Skúmanie dôvodov na zastavenie exekúcie len na návrh účastníka konania by znamenalo neprípustné sebaobmedzenie vlastných úloh súdu formálnym výkladom právnych predpisov. Súd je preto povolaný na nápravu vlastných pochybení aj bez iniciatívy účastníkov konania v záujme zabezpečenia výkonu exekúcie v súlade s platným právom.

14. Pre úplnosť je potrebné záverom dodať, že účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá aj skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (porovnaj napr. ust. § 53, § 61l ods. 2 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie nevykonáva dokazovanie, skutočností potrebné na rozhodnutie sa dokladajú predovšetkým formalizovaným spôsobom (§ 48, § 52, § 53 Exekučného poriadku), súd si tak vedomosť o skutočnostiach rozhodných pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie získava štetrením, nie dokazovaním. Súd preto aj pri rozhodovaní o zastavení exekúcie vychádzal zo skutočností, ktoré vyplývajú z návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, teda zo skutočností, ktoré nie je potrebné získavať dokazovaním a preto vo veci prijal rozhodnutie bez nariadenia pojednávania.

15. Keďže súd v konaní zistil, že predložený exekučný titul nie je vykonateľný, ktorý nedostatok spôsobuje neprípustnosť exekúcie v ktoromkoľvek štádiu konania, v zmysle vyššie uvedeného výkladu postupom bez nariadenia pojednávania z úradnej povinnosti exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

16. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

17. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

19. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

20. Civilný proces regulovaný normami civilného procesného práva sa vnútorne stratifikuje na konanie základné (nachádzacie) a konanie vykonávacie (exekučné). V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania v civilnom procese (teda aj s dopadom na exekučné konanie) premieta zásada úspechu vo veci alebo aj zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva.

21. V posudzovanom prípade súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky hodnotil dôvod zastavenia exekúcie v súvislostiach celého prípadu, pričom otázku, na čej strane leží zavinenie na zastavení exekúcie, posúdil v neprospech oprávneného. Nejde opätovne nepripomenúť, že oprávnený je povinný k exekučnému návrhu pripojiť rovnopis exekučného titulu opatrený potvrdením

o jeho vykonateľnosti bez ohľadu na skutočnosť, že následne pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie ušlo pozornosti súdu, že exekučný titul takouto doložkou opatrený nie je. Pochybenie súdu tak nezabavuje oprávneného zodpovednosti za podanie vadného návrhu a následný neúspech v konaní v podobe zastavenia exekúcie. V danom prípade je preto nutné procesné zavinenie na zastavení exekúcie pričítať práve oprávnenému, ktorý nezachoval potrebnú mieru starostlivosti a pristúpil k vymáhaniu svojej pohľadávky s vedomím, že exekučný titul ho ešte neoprávňuje požadovať určené plnenie od povinného. Na strane druhej povinný konajúc v súlade s princípom dôvery v právo nemal povinnosť uskutočniť plnenie stanovené rozhodnutiami súdov v základnom konaní, nevyvolal tak začiatok exekučného konania a v žiadnej miere mu nemožno pričítať ani zavinenie na jeho zastavení. Súd preto dospel k záveru, že povinnému ako úspešnému účastníkovi vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania (§ 199d ods. 2 Exekučného poriadku). Vzhľadom na skutočnosť, že povinnému je možné priznať nárok na náhradu trov konania len na jeho návrh, súd rozhodol tak, že povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal akcentujúc skutočnosť, že povinnému doposiaľ ani žiadne preukázateľné trovy exekučného konania v zmysle § 199a ods. 2 Exekučného poriadku nevznikli.

22. Podľa §198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy ktoré si ponechal v súlade s §60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

23. Podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

24. Podľa §197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 (ďalej len „vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

27. Podľa § 22 ods. 2 vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

28. Súd konanie zastavil pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie povinným, podľa § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky tak poverenému súdnemu exekútorovi patrí náhrada výdavkov vo výške 36,- eur, ktorá pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur (50% zo sumy 60,- eur) a 20 % DPH vo výške 6,- eur (20% zo sumy 30,- eur), keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky a jeho náhrada výdavkov sa tak v súlade s ustanovením § 197 ods. 2 Exekučného poriadku zvyšuje o daň z pridanej hodnoty. Súd odkazujúc na svoj predchádzajúci výklad o procesnom zavinení oprávneného na zastavení exekúcie zaviazal na úhradu týchto trov oprávneného, keďže exekúcia sa ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a súčasne ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (§ 199c ods. 1 Exekučného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.